

Nhập đề

Đại Hội toàn thể sẽ diễn ra ngày 18 tháng 12 tới lúc 11 giờ tại trụ sở Hội. Thư mời sẽ gửi đến từng hội viên, chúng tôi hi vọng sẽ được phép mở văn phòng chính thức tại Việt Nam. Như vậy ta sẽ tạo ấn tượng mang tính chuyên nghiệp cho nỗ lực của chúng ta trong việc giúp đỡ những người cùng khổ. Chúng tôi hy vọng sẽ có chuyển biến mới khi xây dựng cơ nhi viện của riêng chúng ta. Trong viễn cảnh đó, chúng tôi trông cậy vào sự nỗ lực của mọi người. Nếu muốn tuyên truyền cho dự án này, xin gặp tôi trực tiếp và hãy xem trang web của chúng tôi thường xuyên. Webmaster chúng tôi đang làm việc để ra mắt cách trình bày mới.

Ngay bây giờ tôi chúc các bạn dồi dào sức khỏe, thành đạt trong công việc và trong các dự án của Hội. Chúc các bạn và gia đình vui vẻ nhân dịp lễ cuối năm.

Marc De Muynck

**

Cô nhi viện

Lần trước chúng tôi giới thiệu cô nhi viện Truyền Tin. Kỳ này chúng tôi xin giới thiệu Mái Ấm Minh Tâm tọa lạc tại quận 12 phía bắc thành phố Hồ Chí Minh.

Mái Ấm Minh Tâm

Tôi tên Trần Thị Thu, sư cô phật giáo. Tôi làm việc theo ước nguyện và tìm thấy sự thanh thản và niềm vui trong việc này. Nhân sự tại Minh Tam gồm 8 người. Tất cả lo cho trẻ với sự thương yêu, họ giúp tôi trong công việc hàng ngày. Trẻ lớn lo cho trẻ nhỏ, chúng vui đùa với nhau rất hạnh phúc. Tôi lo cho trẻ như một người mẹ, chúng là con của tôi. Tôi cố gắng dạy chúng trở nên có ích cho xã hội, một mẫu mực cho các bé nhỏ hơn. Tôi hy vọng chúng sẽ trở nên người có tài và học hỏi những gì chúng ưa thích. Đó là hạnh phúc và niềm vui của tôi khi

chúng khỏe mạnh và khi chúng khoe điểm giỏi khi đi học về. Minh Tâm được thành lập cách đây gần 20 năm, như một cơ sở tư nhân do các tư nhân hảo tâm giúp đỡ. Chúng tôi chịu trách nhiệm về nguồn tài chính riêng. Nguồn gốc của tên Minh Tâm là tên của một bé trai. Tôi nhận cháu khi nó được ba ngày tuổi. Khi nó năm tuổi, chúng tôi phát hiện nó có vấn đề về phát triển tâm lý. Lúc ấy là giai đoạn thật sự nan giải. Tôi hy vọng tình trạng của nó sẽ khá hơn theo thời gian. Vì nó gặp khó khăn trong cuộc sống, nên chúng tôi lấy tên nó để đặt tên cho trung tâm này.

Ngoài Minh Tâm ra, còn có 18 trẻ khác, gái và trai sống tại đây : sáu trai và mười một gái. Các trẻ bị bỏ rơi do kết quả của các mối liên hệ bất hợp pháp, cha mẹ chia tay, trẻ mồ côi, trẻ em con nhà rất nghèo. Các cháu sẽ rời Minh Tâm lúc mười tám tuổi. Hiện nay thì chưa em nào rời nơi đây. Tôi hy vọng các cháu sẽ có ích cho xã hội và Minh Tâm sẽ tiến triển tốt đẹp. Các tình nguyện viên dạy tiếng Anh cho các cháu. Công việc này không dễ, vì nhiều trẻ chưa biết đọc và viết tiếng Việt.

Để xem ảnh: <http://minh-tam-fr.blogspot.com/> et www.flickr.com/photos/marcopolo1949/sets/72157625953532327/.

Thuy Lieu Vongphasouk và Sophie Guyot

Chiều ngày 16 tháng 10 năm 2011, Hội Ái Hữu Amicale des francophones tại thành phố Hồ Chí Minh Ville đã tổ chức, lần thứ hai, một buổi trình diễn tại nhà Xiếc Xanh Vietnam. Thật hạnh phúc. Tất cả trẻ thuộc các trung tâm do ủy ban xã hội của Hội Ái Hữu phụ trách, được đến dự buổi diễn thật huyền ảo. Các trẻ ở Minh Tâm cũng như các trẻ khác, khi đến, đã nhận một bữa ăn nhỏ và một tập tô màu và hộp bút chì, giúp chúng kiên nhẫn chờ người ta sắp xếp chỗ ngồi cho khán giả trẻ. Nhạc trỗi lên, tất cả các con mắt lớn nhỏ quay xuống sân khấu : diễn viên thăng bằng, uốn dẻo, đu quay, tung hứng, dạy chó nối tiếp nhau trong ánh đèn màu. Không quên các chú hề năm nay đã cho vài em tham gia trình diễn. Tiếng cười không dứt. Buổi diễn

không chỉ xảy ra trên sân mà còn diễn ra trong khán phòng nữa ! Những giây phút quý giá này là phần thưởng cho những cố gắng của ban tổ chức và chỉ cho duy nhất một ước muốn : năm tới làm lại !

Cống hiến

Tặng vật

Vài tháng gần đây, chúng tôi nhận đóng góp của nhiều người, Chúng tôi cảm ơn họ, vì không có các hội viên và các đóng góp này, chúng tôi không thể làm những gì chúng tôi đang làm tại Việt-Nam. Nếu chúng tôi có e-mail, chúng tôi sẽ cảm ơn từng người. Nhưng chúng tôi cũng cảm ơn tất cả trong bản tin này mà không thể nêu tên của tất cả.

"YU trong YU Man Show"

Các bạn đã được thông tin về buổi diễn này, nhưng chúng tôi muốn chia sẻ cảm nghĩ của một tình nguyện viên vừa là mẹ đỡ đầu, Liliane Gaidot ở Marseille.

Thứ bảy 24 tháng 9 năm 2011 đã diễn ra buổi văn nghệ từ thiện "YU dans YU Man Show" tại Marseille, Pháp. Buổi văn nghệ này nhằm giúp trẻ mồ côi tại các trung tâm và các bé mà chúng tôi đỡ đầu. Buổi văn nghệ diễn ra rất thành công. Diễn viên chính là một thanh niên Việt ra đời tại Marseille, anh chưa biết gì về nước nguồn gốc của anh. Anh đã làm mọi người cười hả hê trong một giờ hai mươi phút, bằng cách giới thiệu một người Hoa, một người Nhật và một người Việt tỏ tình bằng cử chỉ nét mặt !!!

Có nhiều thân hữu của hội, kể cả các cha mẹ đỡ đầu. Patrick và Francine, người đỡ đầu, làm chúng tôi rất xúc động vì họ đi về từ Voiron chỉ vì buổi trình diễn đó. Evelyne, một bà mẹ đỡ đầu cũng có mặt. Sơn, một người Việt, cũng có mặt để trả lời câu hỏi về nước Việt Nam. Nathalie đã giúp rất nhiều cho

ngày vui đó đến giây phút cuối. Jacqueline bán đồ cũ để giúp trẻ em nghèo và đã nói về hội trong buổi sinh hoạt của Pékin Express. Jeanne cũng rất tận tụy với những người cơ khổ tại Việt Nam trong Hội AAV tại Marseille cũng đến tham dự với chúng ta. Buổi tối sinh hoạt đó giúp chúng tôi làm quen nhau, và chúng tôi cố gắng để gặp lại nhau, chúng tôi rất sung sướng được biết nhau và thắt chặt mối giao hảo bền vững này. Cảm ơn anh Marc rất nhiều vì anh đưa các món hàng thủ công mỹ nghệ qua Pháp, do Victor và Aurélien cầm sang. Đây là một vụ trao đổi rất đẹp, một giọt nước góp vốn cho hội và một dịp để giới thiệu "les enfants du dragon" bằng cách trả lời về các hoạt động ở Việt nam và các trẻ được đỡ đầu.

Đỡ đầu cho Hội : Rémi Bauchmann

Đây là thông điệp của một trong những người đỡ đầu của chúng ta. Không phải của một trẻ, mà của cả Hội. Chúng ta rất cảm ơn anh ấy.

Chào Chủ tịch, Phó Chủ tịch và toàn thể hội viên của "Les Enfants du Dragon",

Tôi tên Rémi Bauchmann, sinh tại vùng Alpes Provence Côte d'Azur thành phố Saint-Raphaël tỉnh le Var, tôi chưa hề rời vùng này, và đây cũng là cái nôi của dòng họ và là nguồn cảm hứng nghệ thuật của tôi, vì tôi là nhạc sĩ sáng tác nhạc giao hưởng.

Tôi được may mắn làm cái nghề mà mình yêu thích, và nhờ vậy mà cho đến nay cuộc sống tôi đầy hạnh phúc.

Là con của vùng đất nơi tôi sinh trưởng, tôi đầu tư tâm sức cho nghề này tại đây, chứ không nơi nào khác, vì tôi cần thời gian để soạn nhạc. Nhưng tôi đi đến những nơi nào mời tôi, ở Pháp cũng như ở nước ngoài : Paris, Londres, Tokyo và có lẽ trong tương lai gần tôi sẽ biểu diễn tại Trung quốc.

Tôi đã biểu diễn nhiều buổi hòa nhạc từ thiện, và lần trước là dành cho trẻ em bất hạnh tại huyện của tôi, và thú thật tôi chưa lần nào cảm thấy mình thành công như vậy, không chỗ nào tôi thấy mình chơi hay bằng nơi ấy. Chính vì vậy tôi quyết định dành nghệ thuật âm nhạc phục vụ cho những người nghèo khổ

nhất sống những nơi vẫn còn bất công. Tôi không phải là nhà ảo thuật, nhưng tôi thật sự muốn làm ảo thuật ở kiếp sau, để xóa bỏ vài chuyện gây tức tối nổi loạn, quá bất công. Nhưng tiếc quá điều này không xảy ra, do đó tôi chỉ góp 1 giọt nước trong biển cả. Tuy nhiên đối với tôi giọt nước này là quyết định, vì chính nó cho tôi thấy ý nghĩa của cuộc sống. Tôi đã quan tâm đến nhiều tổ chức nhân đạo, và họ cũng chú ý đến sự phục vụ của tôi : Lions Club, Rotary, Institut du fleuve, Enfants du Mékong và Secours catholique nhưng công việc tiến hành không thoải mái tự nhiên và tôi thì không tìm được chỗ đứng của mình. Cũng như tôi nói với ông Chủ tịch Hội đáng quý qua điện thoại, với cái ngân sách hai triệu Euros, tôi không biết tôi có ích ở chỗ nào, vì họ thật sự không cần tôi.

Bắt đầu từ ngày hôm nay, vì người bạn đời của tôi là người Việt gốc Huế, tôi đã chọn "les Enfants du Dragon" vì tổ chức này hỗ trợ bằng tấm lòng thành và minh bạch các cô nhi viện tại thành phố Hồ Chí Minh với một ngân sách nhỏ bé. Tổ chức này chỉ gồm những người tình nguyện đã làm nhiều việc mà tôi khâm phục, và tôi nghĩ rằng tôi có chỗ đứng và tôi sẽ chính thức, tôi sẽ sử dụng uy tín và lòng trung thực để phục vụ cho "những đứa con của rồng". Do đó tất cả những lợi nhuận thu được từ các buổi trình diễn sẽ hoàn toàn gửi đến các cô nhi viện do Hội đỡ đầu tại thành phố Hồ Chí Minh.

Với tư cách chủ nhiệm tại tỉnh Var, vợ tôi cũng là người tổ chức các buổi hòa nhạc, và tôi là nhạc sĩ sáng tác đỡ đầu, chúng tôi cam kết tuyên truyền cho tổ chức của các bạn thông qua sự quảng cáo các buổi trình diễn trong vùng này, và có thể trong một số vùng khác ở Pháp, như ông chủ tịch Bùi Huy Lân cho phép. Với tư cách đỡ đầu cho Hội, tôi xác nhận sự tham gia của tôi vào hội, uy tín và nhất là sự trung thực trong lĩnh vực từ thiện của tôi trước công chúng, trước thành viên của hội và trước SACEM với mục đích nhân đạo và bất vụ lợi.

Tôi quyết định dâng tặng tác phẩm "Princess of darkness" ("Công chúa của màn đêm") cho "les Enfants du Dragon" để vinh danh sự quên mình và thành tựu kỳ diệu của các tình nguyện viên với mục đích đem lại cuộc sống tốt đẹp hơn, đem lại hy vọng cho các cô nhi và những người cùng khổ tại thành phố Hồ Chí Minh ở Việt Nam. Trong tình thần đó các bạn có thể thấy trên trang mạng của tôi cái liên kết của "les Enfants du Dragon", điều này giúp công chúng biết rõ hơn về Hội và có thể động viên họ tham gia nhiều hơn vào Hội.

Để biết thêm về Rémi Bauchmann và mối quan hệ của ông với Hội, xin xem trang: www.remi-bauchmann.fr và www.lanhue.pham.pagesperso-orange.fr

Dự án ở Xã Gia Canh

Chuyến đi ngày 2 tháng 10 năm 2011

Ngày 2 tháng 10 vừa qua một nhóm 28 người đã viếng thăm dự án của Hội. Trong các bản tin trước, các bạn đã đọc được nhiều về dự án này : ấy nhà cho người nghèo. Nhưng nhìn tận mắt điều kiện sống của những người này, ta nhận thức rằng còn tồi tệ hơn nhiều. Chúng tôi lên đường lúc 8 giờ sáng và đến nơi khoảng 11 giờ.

Ông Đào Ngọc Ánh, phó chủ tịch UBND xã Gia Canh đã đón chúng tôi, dù là ngày chủ nhật.

Ông đưa chúng tôi đi xem căn nhà đã xây xong. Căn thứ hai thì đang xây. Vì trời mưa nên công trình hơi bị chậm trễ. Anh Hiên, chị Ka Diệp và 2 cô con gái, tức là gia đình sẽ hưởng căn nhà thứ 2 đã đón chào chúng tôi bằng trà và bánh ngọt.

Chúng tôi tiếp tục đi gặp các gia đình và xem những cái gọi là "căn nhà" khác, sẽ được thay thế bằng những "căn nhà" thật sự. Sau khi thăm 3 hộ gia đình, chúng tôi đi ăn cơm Việt nam tại nhà hàng. Chúng tôi chấm dứt chuyến đi bằng cuộc viếng thăm khu du lịch sinh thái. Sau khi viếng 3 gia đình chúng tôi đi nhà hàng ăn cơm Việt Nam. Chúng tôi chấm dứt cuộc viếng thăm bằng chuyến viếng thăm khu du lịch sinh thái nước nóng và Thác Mai,

rời về đến Sài Gòn khoảng 21 giờ 30. Một chuyến đi thú vị, nhưng cũng có nhiều vỡ lẽ khi thấy điều kiện sống của người dân.

Vài cảm nghĩ của thành viên trong đoàn :

Sylvie Tollie le Clech

Chuyến viếng thăm Xã Gia Canh rất thú vị. Nó giúp tôi thấy hai khía cạnh của Việt Nam. Khía cạnh du lịch, với các điểm tuyệt diệu, thảo mộc xum xuê, dân tình nồng hậu cởi hiếu khách. Thực tại về kinh tế kinh tế khi viếng các gia đình nghèo khó. Họ sống trong điều kiện eo hẹp, rất ít hoặc không có phương tiện, những chuyện gia đình đau thương. Chúng tôi có dịp thăm các nhà, thấy điều kiện ăn ngủ, học hành của họ. Các gia đình kể lại điều kiện làm việc rất cực nhọc. Và dù vậy, họ vẫn cho con cái đi học, cố cải thiện hoàn cảnh, mời một bát trà dù trong nhà chẳng có gì. Thật là một bài học đáng quý.

Vincent Verduron

Chuyến đi qua xã Gia Canh là một giây phút mãnh liệt đầy cảm xúc. Đây cũng là một trải nghiệm về tinh thần và tôi thành thật nghĩ rằng ta có nhiều điều học hỏi từ các gia đình khốn khổ bị bỏ rơi và bị gạt ra ngoài các vấn đề của thời đại này.

Elisabeth Catel

Ấn tượng đầu tiên là sự thân ái trong nhóm. Tôi không quen ai cả nhưng tôi rất dễ hòa đồng. Khi đến làng đầu tiên, xa xôi nhất trong cảnh đồng quê, ta có cảm giác yên tĩnh và an bình. Sau cái náo nhiệt của Sài Gòn, đây như là một nơi ẩn náu bình yên. Nhưng mặt trái của bề nổi là sự nghèo khó, người dân không có chỗ ở đàng hoàng, thậm chí còn tệ hơn ta nghĩ, sống trong túp nhà lợp tôn, che bạt, vách gỗ hay carton. Nhưng dù gì, ta không thấy có sự buồn khổ. Gia đình cùng chung sống bên nhau, cố làm mọi cách để xoay sở. Tôi rất ngạc nhiên khi thấy trật tự trong một gia đình : nội thất được sắp xếp tỉ mỉ dù rất ít đồ đạc. Tất cả các gia đình cần được giúp với những lí do khác nhau (hoặc mẹ góa có con phải nuôi dưỡng, hoặc nhà không có nước sạch để dùng) Thiết là một bài học về sự can đảm mà chúng tôi đã được chứng kiến. Ở đây còn nhiều việc phải làm cũng giống như ở

những nước khác. Nhưng hình như sự nhẫn nại không phải là triết lý sống của các gia đình mà chúng tôi đến thăm.

Căn nhà thứ ba

Chúng tôi vui mừng báo tin căn nhà thứ 3 đã khởi công xây dựng ngày 6/11. Căn nhà sẽ được tặng cho gia đình gồm : anh chị Đinh Thị Thu Huyền, hai con Nga và Hậu, và bà ngoại Nguyễn Kim Hoa, mẹ chị Huyền. Chúng tôi cảm ơn người tặng là Anne et Lê Duy Tâm. Vì họ sống ở Thụy Sĩ nên anh chị Lê Duy Tâm không thể tham dự buổi lễ khởi công. Chúng tôi hy vọng anh chị Anne và Tâm có thể đến dự buổi lễ trao chìa khóa.

Căn nhà thứ tư

Có thể tháng 12 căn nhà này sẽ được khởi công, chúng tôi rất vui mừng và nhiệt thành cảm ơn người tặng.

Lễ trao chìa khóa

Căn nhà thứ hai do Marieke Van der Pijl tài trợ đã xong cuối tháng 10. Ngày 6/11 vừa qua là ngày trao chìa khóa. Một lần nữa ông Đào Ngọc Anh, phó chủ tịch UBND, chị Hoa, chủ tịch UBMTTA và chị Mai đại diện Hội phụ nữ đã hy sinh ngày chủ nhật để đến tham dự. Sau buổi lễ, căn nhà được giao cho gia đình và họ đã đặt vài món vật dụng ít ỏi trong nhà. Những người khác đã đến dùng buổi ăn trưa với chị Mai, chồng chị và gia đình. Khoảng 15 giờ cả nhóm ra về với cam, quýt, bưởi trong vườn nhà chị Mai. Một ngày đầy ấn tượng, lòng hiếu khách và sự tương phản.

Giếng và bồn chứa nước

Sắp tới đây sẽ triển khai dự án giếng và bồn chứa tại xã Gia Canh.

Nhắc lại

Chúng tôi muốn nhắc lại việc chúng tôi cam kết xây dựng 20 căn nhà trong 3 năm. Nếu các bạn muốn tài trợ một căn, xin liên hệ qua email : contact@lesenfantsdudragon.com

Viếng thăm trại nuôi tảo xoắn tại Sóc Trăng

Jeff Duboc

ở Việt Nam, người ta ước lượng khoảng cách bằng giờ, làm cho người yếu vật lý bị lúng túng nhưng nó thể hiện được một thực tế bất di bất dịch từ thời khai sơ lập địa. Để đi gặp tảo xoắn, đi Sóc Trăng, cách Cần Thơ vài cây số về phía đông nam, một thành phố lớn của đồng bằng sông Cửu Long, 230 km và 5 giờ đi xe nếu mọi việc diễn ra tốt đẹp. Xe chờ chúng tôi tại nhà Marc.

Ba giờ sáng, Saigon đã thức giấc và vành đai đã đầy rẫy những người nông dân đem rau quả lên xe máy về thành phố Sài Gòn, một thành phố lớn ở miền nam. Các xe máy này rất dễ sợ : một người đàn ông, một cái ghi đồng lộ ra khỏi những khối hàng ki dị : thơm, cà, rau cải...

Tâm ngủ thiếp đi, xe Toyota đưa chúng tôi về Mỹ Tho bằng đường cao tốc, đã qua thành phố này rồi mà trời còn tối đen, đường đi rất yên lành. Mưa rào cũng dậy với ngày mới, mặt trời lên. Đỉnh cầu Mỹ Thuận đưa về Vĩnh Long xuất hiện trong ánh sáng ban mai. Một bát phở và cầu Cần Thơ dựng lên như một nhà thờ hiện đại, cho phép chúng tôi ngắm cảnh tấp nập của xa lộ thủy lưu với ghe xuồng, tàu chèo hàng,... Xa lộ mất hút, quốc lộ bị thu nhỏ, chúng tôi đã chạy được hơn 4 tiếng mà vẫn không có gì chỉ cho chúng tôi rằng đã đến Sóc Trăng nhưng bỗng Marc la lên "đây rồi". Một con lộ giữa hai hàng cây, một hàng rào chắn bằng tre, tài xế không biết đi đường nào nên đành quay lại. Để sử dụng lối đi này chúng tôi phải băng qua sân nhà người ta và chủ nhà đã dựng lên một rào chắn để thu phí. Con lộ

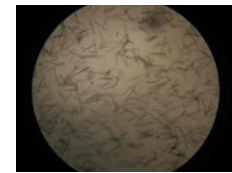
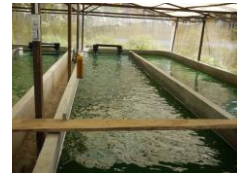
bằng bê tông không lớn hơn cái xe hơi. Bên phải là nhà cửa bị chìm trong đám chuối, bưởi, dừa, hoa, rau, gà. Bên trái là con kênh êm đềm, vài thợ cáu, thỉnh thoảng tiếng máy tàu nhỏ

lớn xé tai khuấy động buổi sáng yên tĩnh. Chưa 9 giờ nhưng trời đã nóng, rất nóng, không khí ẩm. Nếu nhìn từ không trung thì sông cửu long là một bàn cờ phản chiếu màu sắc của ban ngày, của mùa màng, đồng ruộng. Chuyển từ xám qua xanh, đôi khi màu bạc, đôi khi màu xanh lá mạ vùng châu thổ sông cửu long trở thành một bát quái trộn đồ của những con kênh hầu như bất động. Chỉ có vài nhánh lá trôi bèo bênh cho thấy rằng nước chảy yếu ớt, các lái tàu nào biết rõ mà cung này sẽ sử dụng các đường tắt để tránh các trạm kiểm soát và thuế má. Tại đây xe đưa rước học sinh là chiếc đò. Một cái cầu do hội xây dựng đã giúp học sinh khỏi phải đi vòng 12 cây số để đến trường.

Xe vào sân nhà thờ của cha Antoine Nguyễn Văn Dầy, nơi đây có trại tảo thứ nhất và 1 trạm bơm và lọc nước. Sân thì rộng và nhiều hoa, sau nhà thờ ta

thoáng thấy vườn trái cây. Cảm giác đầu tiên khi ra khỏi xe là sự yên tĩnh, cái yên lặng làm ù tai và cái không gian rộng rãi là một cái gì đó xa xỉ đối với người dân thành thị. Ta ngửi mùi sông, mùi hoa sứ, thiên nhiên, một hình thức tự do đối với những ai đang sống trong chốn thị thành nhộn nhịp của miền nam. Và sau một dãy nhà nhỏ là trại tảo thứ nhất. Hai hồ có mái che, nước xanh đang quay theo nhịp của hai bánh xe quạt, lưới dùng để ngăn chặn các con côn trùng vào làm ô ế nước và tảo, vài dụng cụ để thu hoạch tảo. Trong một căn nhà nhỏ là phòng sấy và đóng gói.

Một cái kính hiển vi giúp chúng tôi tiếp cận lần đầu tiên với những sợi chỉ nhỏ xoắn xoắn trong một chất màu xanh. Có vẻ như là rất đơn giản. Muốn sản xuất tảo, phải kiểm tra liên tục nồng độ axit, sự sạch sẽ của nước, không cho sục nước quá nhanh vì e làm gãy tảo, không được thu hoạch quá sớm hay quá trễ. Thời gian sấy khô phải chính xác và được thực hiện bằng máy. Một khi đã đóng gói chân không thì chúng phải được bảo quản xa ánh sáng mặt trời. Đó là một quy trình rất chi li, không được tùy tiện vì đây là sản phẩm dùng làm thực phẩm bổ sung. Anh Dẹp là nhân viên làm việc toàn thời gian ở trại và trông coi việc sản xuất.

Phía sau là trạm lọc nước, khi viếng thăm lần đầu, người lữ khách tưởng mình đến vườn thiên thai vì cây cỏ xum xuê, hoa quả, gạo, nước nhưng tất cả đều rất mong manh, rất dễ

bị tổn hại và đang bị nguy khốn. Hoạt động của con người gây ô nhiễm con sông, trong phù sa có cả chất độc dioxin do máy bay của Mỹ thả xuống đường mòn Hồ Chí Minh ngày xưa, dòng cửu long sẽ còn thay đổi nữa khi các đập nước được xây xong ở thượng nguồn bên Trung Quốc, Miến Điện và Lào. Điều này làm hại biển hồ trước tiên vì đây là hồ chứa nước tự nhiên giúp ích cho việc trồng lúa ở Campuchia và ở đồng bằng sông cửu long. Khi hậu ngày càng tăng lên, nước biển dâng lên và len lỏi sâu trong đất liền, gây khó khăn cho nền nông nghiệp vì đất bị nhiễm mặn và mũi Cà Mau có nguy cơ bị xóa sổ.

Đối với người dân đồng bằng sông cửu long, ngày qua ngày, mỗi năm phải bớt lại một vụ mùa vì đất đai bị thu hẹp, nước uống càng ngày càng khó tìm. Do đó xứ sở đông dân cư này cần phải được cung cấp và xử lý nước thải.

Chính nơi đây là bối cảnh để quay hai đoạn phim "Les enfants du dragon" và "Au coeur du Mekong" (trong lòng sông cửu long).

Sau vài trái chuối cây nhà lá vườn của cha Dầy và ly cà phê, chúng tôi leo lên xe máy trực chỉ quán tạp hóa của anh Trần Văn Mây, địa điểm dựng trại tảo thứ 2. Một lối đi bằng bê tông chạy dọc theo một con kênh nhỏ. Vắn cây cỏ um tùm và mấy cây cầu nhỏ. Tại một ngã ba sông nước, chúng tôi đến căn nhà mặt tiền gỗ chạm tỉ mỉ, bóng cây mát mẻ trong cái nóng xung quanh. Một địa điểm yên tĩnh một cách kì lạ, thỉnh thoảng bị vài ghe máy trên sông khuấy động. Ở đây ngự trị một sự bình an không tính thời gian, làm cho người ta muốn dừng lại để thời gian cứ trôi qua. Nhưng thời gian không cho phép ta mơ đến nó, phần còn lại của chuyến đi đang chờ chúng ta. Buổi họp với UBND sắp bắt đầu, hội đã được phép xây dựng hồ nuôi tảo nhưng không được phép xây dựng nhà cho gia đình nghèo hoặc đào giếng. Rốt cuộc rồi tỉnh cũng cho phép chỉ cần tiếp tục những gì đã bắt đầu. Mục đích là xây dựng ít nhất một căn nhà và đào 10 giếng trong khu vực này.

Đại diện UBND xã Hưng Phú đã đến. Họ gồm 3 người, chủ tịch xã và 2 phó chủ tịch. Buổi họp bắt đầu bằng sự so sánh các bản sao và bản chính. Mỗi người cất bản sao của mình vào cặp. Sau đó cuộc thảo luận bắt đầu, bác Marc xin lỗi vì đã xây dựng công trình trước khi có phép, nay chính quyền đã có mặt rồi thì ta xin phép xây dựng ít nhất 1 căn nhà và đào 10 cái giếng với sự hỗ trợ và giám sát của UBND. Phó chủ tịch yêu cầu chúng ta giúp thúc đẩy dự án cấp nước tiêu dùng trong khu vực và các lãnh đạo tại địa phương đang tự hỏi xem dân số tại đây là 12 000, 14 000 hay 15 000 dân.

Sau đó chúng tôi đi thăm trại tảo thứ 2 với chính quyền địa phương. Chúng tôi chụp hình rồi trở về ăn trưa với chính quyền. Trên bàn đầy rau cải nhồi thịt, heo quay, gỏi cuốn, lẩu hải sản, một bữa tiệc của vua chúa. Nước đá bắt đầu tan, nghĩa đen cũng như nghĩa bóng, các lon bia cạn chất đóng, chữ "vô" vang lên. Sự tiến bộ đang dần bước đi nhưng vẫn còn hơi chậm. Ghe đưa đón học sinh chạy qua trên kênh. Trên boong tàu các áo dài trắng rực sáng trong nắng. Một tấm bưu thiếp ngày xa xưa. Gần 13 giờ, các bạn mới của chúng tôi phải đi làm việc, chúng tôi bắt tay nhau trong nắng, cảm ơn rồi UBND biến mất trong lùm cây. Còn chúng tôi thì tranh thủ hít thêm cái không khí trong lành này.

Quay về nhà thờ, chúng tôi chất đầy xe những túi tảo xoắn (dù là vi tảo nhưng nếu có nhiều thì cũng nặng vậy) cái lưng của tôi cũng sẽ biết mùi. Marc xử lí vài hồ sơ hành chính với cha dầy. Giờ về đã điểm, 5 giờ, chúng tôi lên xe về Saigon. Lối mòn xa dần, con lộ rộng ra, đường cao tốc, xe buýt, xe tải. Tâm ngủ thiếp trên xe.

Ghi nhớ những gì qua chuyến đi trong lòng sông cứu long ?

Các nước lấy cơm gạo làm món ăn cơ bản đều lo lắng về sự thiếu thốn chất dinh dưỡng cho những người nghèo nhất. Tảo xoắn là 1 giải pháp khả dĩ cho sự thiếu chất này, sản xuất tảo không cần nhiều vốn hay phương tiện cầu kỳ nhưng cần sự nghiêm túc và chặt chẽ, có thể sản xuất nhiều trong khu vực đông nam á, cái khó là ở chỗ kinh doanh và sử dụng tảo. Tầng lớp nghèo không biết gì về tảo, về cách sử dụng và ưu điểm của nó. Làm sao bảo đảm rằng khi sản xuất nhiều ta vẫn tôn trọng được tiêu chí chất lượng và tiêu chuẩn vệ sinh ? Làm sao giáo dục dân chúng ? Làm sao để phân phối ? Làm sao đem tảo đến người cần ? Tất cả các câu hỏi này phải được trả lời nhằm mục đích giúp dân ăn uống tốt hơn và con cái họ lớn nhanh hơn.

Những ấn tượng về người cha đỡ đầu (và cả người mẹ)

Ông có thể kể một điều nào đó về ông được không ?

Tôi tên là Lê Duy Tâm, là người Việt Kiều, tôi sống ở nước ngoài (Thụy Sĩ) được 46 năm. Tôi đã kết hôn với Anne.

Ông bà trở thành bố mẹ đỡ đầu khi nào ?

Chúng tôi trở thành bố mẹ đỡ đầu của một bé gái từ hồi tháng ba năm 2011.

Điều gì khiến ông bà muốn làm bố mẹ đỡ đầu ?

Đó là sau nhiều lần đi thăm những trại trẻ mồ côi cùng Marc và thấy những gì mà ông đã làm đối với những đứa trẻ ấy.

Quan điểm của ông thế nào nếu muốn làm bố mẹ đỡ đầu ?

Là bố hay mẹ đỡ đầu thì phải cam kết lâu dài (nếu như đứa trẻ còn nhỏ) để dẫn dắt đứa trẻ và giúp đỡ nó trên chặng đường dài của cuộc sống bởi cuộc sống mà vốn dĩ đã khó khăn đối với nhiều đứa trẻ ngay khi mà chúng vừa mới chào đời.

Tại sao ông lại chọn Việt Nam và chọn tổ chức "Les Enfants du Dragon" ?

Đơn giản đối với tôi khi chọn Việt Nam bởi từ lâu đất nước này đã luôn hiện hữu trong con người và trong trái tim của tôi. Còn tại sao tôi lại chọn tổ chức "Les Enfants du Dragon" thì đó lại là một sự tình cờ. Trong một dự án về lọc nước sạch cho những người dân nghèo ở vùng sông Mê Kông của một tổ chức khác thì tôi đã gặp ông Marc. Và ngay lần đầu tiên ấy, chúng tôi đã ngay lập tức có chung những ý tưởng với nhau. Phải nói rằng chúng tôi cùng tuổi nhau và có thể đó là lí do mà chúng tôi có chung cái nhìn về nhiều điều của cuộc sống. Vậy là tháng 12

năm 2010 tôi đã gia nhập vào tổ chức "Les Enfants du Dragon".

Ông bà đã nhận nuôi bé trai hay bé gái ?

Chúng tôi làm bố mẹ đỡ đầu cho một bé gái, bây giờ bé đã được 7 tuổi rồi.

Ông đã gặp con đỡ đầu của ông chưa ?

Rồi, mỗi lần về thăm gia đình ở TP HCM khi trở về Việt Nam, tôi đã đi thăm cháu nhiều lần. Tôi thường về Việt Nam một năm 2 lần.

Cảm nghĩ của ông thế nào khi làm người đỡ đầu ?

Thật khó khi trở thành bố và mẹ đỡ đầu. Chúng ta giúp đỡ một đứa trẻ nhưng những đứa trẻ, chúng lại không thể nào lựa chọn chúng ta. Đó là một quãng thời gian dài của việc dạy dỗ chúng. Giống như Saint-Exupéry đã nói trong cuốn "le Petit Prince" rằng "Bạn sẽ là người chịu mọi trách nhiệm về những gì mà bạn đã nắm bắt". Vợ tôi sẽ đến Việt Nam vào tháng 5 năm 2012 để thăm gia đình và đưa con nuôi mà đã lâu chưa gặp.

Ông giao tiếp với con nuôi của mình bằng cách nào ?

Tôi giao tiếp với cháu bằng ngôn ngữ cộng đồng là tiếng việt khi đến thăm cháu.

Khoảnh khắc nào làm ông xúc động nhất ?

Đó là khoảnh khắc khi mà chúng tôi được đồng ý để trở thành bố và mẹ đỡ đầu. Chúng tôi không có con nhưng chúng tôi luôn nghĩ đứa trẻ này giống như là con đẻ của mình vậy (ngoại trừ chúng ta không phải là bố mẹ đẻ của cháu) thì không có quyền lựa chọn và chấp nhận cho dù đứa trẻ như thế nào đi nữa ....

Ông có những đề nghị nào với những người bố mẹ đỡ đầu khác không ?

Tôi không có đề nghị nào cả nhưng sẽ rất tốt nếu như có sự trao đổi quan điểm với tổ chức "Amis des Enfants du Dragon".

Ông có muốn nói một điều gì khác nữa đến đọc giả không ?

Việc nhận đỡ đầu một đứa trẻ là rất tốt nếu như chúng ta vẫn để đứa trẻ ấy phát triển ở môi trường và thế giới mà nó đã từng sống từ trước giờ. Tôi thấy rằng việc thích nghi và gia nhập vào một cuộc sống khác, một nền văn hóa khác, một thế giới khác là một điều không hề đơn giản. Chính vì vậy mà từ lâu tôi đã không chấp nhận việc nhận con nuôi rồi mang đứa trẻ đi khỏi nơi quen thuộc, đi khỏi nền văn hóa riêng của nó, điều đó sẽ sinh ra những nỗi đau về thể chất và tinh thần không thể xóa được. Và sẽ phải mất rất nhiều thời gian để mà tìm lại được

nền văn hóa riêng có của đứa trẻ ấy. (Nếu có đi chăng nữa thì cũng chỉ là may mắn hay chính bản thân của đứa trẻ muốn tìm lại nền văn hóa của mình thôi).

Cảm nghĩ của một tình nguyện viên

Ông có thể giới thiệu đôi nét về bản thân được không ?

Tôi tên là Sylvain, tôi đã kết hôn với Liên Châu và đã chuyển đến sống tại Việt Nam từ 3 năm nay. Đây là lựa chọn mà tôi cùng người vợ Việt Nam của mình đã quyết định sau nhiều năm sống ở Pháp. Cả hai chúng tôi rất hài lòng với quyết định này và việc có thể có nhiều thời gian hơn để giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn nhất.

Ông làm tình nguyện viên từ khi nào ?

Được gần 3 năm rồi, tôi đã gặp Marc không lâu sau khi đến Việt Nam.

Điều gì làm cho ông muốn trở thành một tình nguyện viên ?

Thực ra là để khám phá Việt Nam nhưng cũng không thể nào vô cảm trước thực tế về cuộc sống của rất nhiều người Việt Nam.

Trước đó ông đã làm tình nguyện viên chưa và ở nước nào ?

Tôi đã tham gia tổ chức hướng đạo tại Pháp 10 năm, tôi đã đi cùng với tổ chức trong chuyến đi đến Burkina Faso.

Hiện tại thì ông làm tình nguyện viên ở nước nào ?

Việt Nam.

Có gì khác nhau khi làm tình nguyện viên ở đây và ở nơi khác không ?

Trong trường hợp của tôi thì tôi chọn đất nước thứ 2, bởi vì đó là quê hương của người vợ xinh đẹp của tôi. Và đó chính là một điều hiển nhiên đặc biệt quan trọng để tôi làm việc hữu ích nơi đây.

Tại sao ông lại chọn tổ chức "Les Enfants du Dragon" ?

Khi nghiên cứu về tính cộng đồng của các tổ chức thì tôi đã nhanh chóng được tiếp xúc với ông Marc. Cuộc tiếp xúc này đã diễn ra nhanh chóng nhờ vào tư cách pháp nhân của ông. Và rồi với cách tiếp cận của ông, tôi đã gia nhập vào những chương trình để cùng chia sẻ các tư tưởng.

Công việc của ông khi làm tình nguyện viên là gì ?

Với công việc thì đôi khi rất khó vì trước tiên là tôi phải kết nối Internet rồi sau đó là tùy thuộc vào nhu cầu nữa. Chẳng hạn như vào thời điểm này chúng tôi phải đưa ra kế hoạch cho việc lắp đặt một trại tảo xoắn mới, và tôi đang phụ trách công việc này.

Ông có thể kể một chút về những gì ông nghĩ khi ông làm một tình nguyện viên ?

Thực sự thì chúng ta luôn chỉ có cái nhìn khiêm khuyết về Việt Nam nếu như chúng ta chỉ sống ở vùng đô thị hay chỉ ở những nơi quen thuộc của chúng ta. Khi giúp theo khả năng và thời gian mà tôi có, với tư cách là tình nguyện viên thì tôi cũng nhận lại được nhiều niềm vui, cảm thấy cân bằng trong cuộc sống và điều đó giúp tôi sống "thực tế". Đi đến khắp mọi miền của đất nước Việt Nam, đó thực sự là một trải nghiệm của cuộc sống, của trái tim.

Trong thời gian làm tình nguyện viên thì thời điểm nào làm ông xúc động nhất ?

Đó là trong chuyến đi đầu tiên của tôi khi đến thăm một trại trẻ mồ côi. Từ những đứa trẻ bị bỏ rơi cho tới những em bé mới sinh đã khắc sâu và gây sự chú ý đối với tôi. Rất nhiều cảm xúc lẫn lộn về nỗi buồn cho hoàn cảnh của các cháu và cũng đối với bố mẹ của chúng nữa. Nhưng cuối cùng tôi cũng thấy được sự an ủi vì những gì mà những người tình nguyện viên đang làm để giúp đỡ các cháu.

Điều gì ông cảm thấy khó khi làm tình nguyện viên ở Việt Nam (hay ở một nơi khác) ?

Nói chung là từ miền núi cho tới đồng bằng thì việc đến gặp gỡ họ, phải chia sẻ hết tất cả để hiểu họ và hòa nhập với họ.

Ông có những đề xuất ý kiến nào cho những tình nguyện viên khác không ?

Tôi chỉ chia sẻ đơn giản thế này thôi : "Cái ăn thì thiếu được nhưng chỗ ở thì không thể thiếu – Niềm vui được chia sẻ thì niềm vui sẽ gấp đôi !"

Ông có muốn gửi lời nào khác nữa đến đọc giả không ?

Việt Nam là một đất nước để sinh sống và con người Việt Nam cũng rất phi thường. Nơi đó có một sức lôi cuốn rất mạnh mẽ. 10 năm sau chuyến thực tế 2 tháng đó, lại một lần nữa tôi cảm thấy đất nước này như chính là gia đình của mình vậy. Bạn cũng cảm thấy sự thu hút của đất nước này chứ ?

Cảm nghĩ của thành viên lãnh đạo Hội

Ông có thể giới thiệu đôi nét về bản thân được không ?

Tôi tên là Marc De Muynck (gốc Bỉ vì ông bà là người Bỉ), tôi sinh năm 1949 tại Arras, đây là một thị trấn của Pas-

de-Calais. Sau một năm làm thợ sửa điện máy thì tôi đã chuyển sang làm lính nhảy dù cho lục quân. Tôi đã ở trong quân đội 32 năm. Tôi có 1 con trai 36 tuổi và 2 cháu nhỏ nữa. Tôi thích du lịch, thích vẽ. Nếu có thời gian thì tôi thích sưu tầm tem, nhưng công việc từ thiện đã làm tôi không có nhiều thời gian cho sở thích này nữa.

Điều gì đã làm cho ông quyết định thành lập tổ chức dành cho những trẻ mồ côi ở Việt Nam ?

Tất cả những nơi mà tôi đã đi qua thì tôi luôn làm thành viên của các tổ chức (với tư cách hợp tác hoặc gì khác). Bắt đầu nghĩ hưu thì tôi đi du lịch, chủ yếu là ở châu Á. Năm 2001, tôi đến Việt Nam để tìm hiểu. Đó là lần đầu tiên mà tôi nhận thức được những khó khăn xã hội của một nước nghèo. Năm 2003, tôi đã thử phát triển những chương trình từ thiện ở Myanmar nhưng thật khó để có thể xin giấy phép làm việc với tư cách là tình nguyện viên ở đất nước này. Điều đó đã khiến tôi quay trở lại Việt Nam vào năm 2006 nơi mà tôi đã làm tình nguyện viên cho một tổ chức phi chính phủ Thụy Sĩ. Kinh nghiệm làm tại tổ chức này không phù hợp với quan niệm của tôi về tương trợ quốc tế. Chính vì vậy tôi đã quay trở lại Việt Nam vào năm 2007 để bắt đầu cuộc vận động xã hội cá nhân phù hợp với quan điểm riêng : tôi rong duỗi khắp các ngôi làng nhỏ để tìm dự án rồi trình bày trước những tổ chức của Pháp hay những tổ chức phi chính phủ để xin tài trợ. Đầu năm 2009, tôi cùng với một người bạn Việt Nam đang sống ở Pháp là ông Bùi Huy Lân đã quyết định thành lập tổ chức "Les Enfants du Dragon". Mối liên hệ giữa tôi với nước Việt Nam rất khác, nó khó xác định, là một chùm cảm xúc khiến tôi sống rất thoải mái tại Việt Nam.

Ông là Phó chủ tịch khi nào ?

Từ khi sáng lập ra tổ chức.

Ông có thể nói thêm về những gì mà ông nghĩ khi làm phó chủ tịch Hội như thế nào không ?

Phó chủ tịch chỉ là một cái tên gọi để hợp thức hóa một chức năng trong một nhóm. Tôi luôn xem mình như là một người hoạt động thực địa, sát với những người cần được giúp đỡ qua các dự án. Tôi luôn cố gắng là động lực thúc đẩy các tình nguyện viên và nhà từ thiện đang giúp đỡ chúng tôi ở đây.

Ông có thể kể thêm về việc hoạt động của tổ chức mình như thế nào tại Việt Nam trong khi chủ tịch và những thành viên lãnh đạo khác của Hội lại ở Pháp ?

Như câu ngôn ngữ này nói : "Việc ai thì người đó làm". Có nghĩa là Hội ở bên Pháp sẽ làm tốt phần việc hành chính của họ. Trách nhiệm về hành chính và đối với các thành viên được soạn thảo chi tiết

theo sáu điều sau đây : "Ban lãnh đạo sẽ phải chăm lo tốt cho những hoạt động của Hội. Đó là thực hiện, tổ chức và đưa ra những hoạt động hữu ích dựa trên những mục đích chính đáng của Hội. Đây là những việc chính của ban lãnh đạo :

- Cung cấp đều đặn các thông tin về những hoạt động của Hội đến các thành viên.
- Đưa hình ảnh của Hội ra với công chúng.
- Tìm vốn từ các nguồn tài trợ để hỗ trợ cho những hoạt động của Hội.
- Quản lí ngân quỹ của Hội, đảm bảo rằng những chi phí cho việc quảng bá và hành chính không vượt quá 10% thu nhập.
- Hoạch định và trả thù lao cá nhân khi cần thiết.
- Chuẩn bị hội nghị hàng năm thông qua việc gửi giấy mời và lời mời, tài khoản và báo cáo hoạt động năm qua, ngân quỹ và kế hoạch hành động cho năm tới.

Phần tôi thì luôn gắn kết chặt chẽ mình giữa Hội và đất nước mà tôi đang làm. Rất thuận lợi khi mà tôi được làm việc để giúp đỡ mọi người ở đất nước mà tôi đang sống.

Khoảnh khắc nào làm ông xúc động nhất ?

2011 là một năm mà tôi thấy rất buồn và thất vọng vì những đứa trẻ của chùa "Tiên Phước II " bị dời về trại trẻ mồ côi "Làng thiếu nhi Thủ Đức", không thường xuyên nhìn thấy các cháu nữa, thực sự đây là một nỗi buồn và tiếc nuối của tôi. Và chính điều này đã làm cho chúng tôi hướng đến dự định lập một trung tâm mang tên Hội để tiếp khoảng 50 cháu và dự án này đang được tiến hành.

Trong công việc của tổ chức thì ông gặp những khó khăn nào ?

Thực sự thì không có, tôi nghĩ rằng tôi có một khả năng thích nghi rất tốt với mọi hoàn cảnh ở đây. Cần phải nhìn một cách bao quát nền văn hóa và chia sẻ nó. Tuy nhiên cũng có khó khăn, đó là rào cản về ngôn ngữ. Quan hệ với chính quyền địa phương thì thân thiết. Trong việc vận động thì cần phải kiên nhẫn. Về hành chính nên đơn giản thì sẽ tốt hơn.

Kết quả nào theo ông là ý nghĩa nhất hay ấn tượng nhất đối với công việc của Hội ?

Như Ông chủ tịch Hội vừa nói trong bài phỏng vấn vừa rồi, đó là xin được giấy phép hoạt động hợp pháp và duy trì giấy phép đó. Tuy nhiên theo tôi, thành tựu có ý nghĩa nhất sẽ là ngày bắt đầu xây ngôi nhà tương lai dành để tiếp đón trẻ.

Ông có lời nhắn nhủ nào với các thành viên, những người bố mẹ đỡ đầu và các tình nguyện viên không ?

Tin vào những gì bạn làm và giữ vững niềm tin ở những kế hoạch của bạn. Không bao giờ bỏ qua cơ hội để nói về Hội xung quanh bạn bằng cách sử dụng tất cả các phương tiện giao tiếp (báo địa phương, đại chúng hay chuyên san, internet, các mạng xã hội).

Ông có muốn gửi tới đọc giả điều gì nữa không ?

Cá nhân tôi thì không, tôi đã gửi đến họ thông qua email rồi. Tôi đang chờ đợi những quyết định mà chủ tịch Hội sắp đưa ra sắp.

Địa chỉ của Hội

France
Les Enfants du Dragon
73 rue Roger Salengro
59243 Quarouble
Tél. +33 (0) 327 273 751

Vietnam
B 23/26 Đường Số 5, Tổ 23 - Ấp 2
Vĩnh Lộc B - Huyện Bình Chánh
TP Hồ Chí Minh
Mobile +84 (0) 937 126 605
contact@lesenfantsdudragon.com

Suisse
Rue du Mont 6
1023 Crissier
Mobile +41 (0) 78 619 78 65

Hội đồng quản trị

Chủ tịch	BUI Huy-Lan
Phó chủ tịch	Marc DE MUYNCK
Thư ký	Claudie LETAUT
Thủ quỹ	Thierry LETAUT
Thông tin	Marieke VAN DER PIJL
Marketing	Vincent VERDURON
Đại diện tại	PHAM Hai
Thụ Sĩ	LE Duy Tam
Webmasters	Sylvain LORILLOU PHAM Hai

Colofon

Chủ biên	Marc DE MUYNCK Marieke VAN DER PIJL
Dịch	LE Duy Tam LY Thu Thuy Marc DE MUYNCK Marieke VAN DER PIJL
Lay-out	Marieke VAN DER PIJL

Để biết thêm hoạt động của chúng tôi :
www.lesenfantsdudragon.com/.

Nếu có nhận xét và câu hỏi xin liên hệ với chúng
tôi : contact@lesenfantsdudragon.com

Les Enfants du Dragon
Aider un enfant au Vietnam